

Genowefa Grześkowiak

Praktyczny pomocnik procesowy

**Nie tylko dla
niesłusznie oskarżonych
i bezpodstawnie pozwanych
przed sąd**

Niniejszy ebook jest **własnością prywatną**.

Niniejsza publikacja, ani żadna jej część, nie może być kopiowana, ani w jakikolwiek inny sposób reprodukowana, powielana, ani odczytywana w środkach publicznego przekazu bez pisemnej zgody wydawcy. Zabrania się jej publicznego udostępniania w Internecie, oraz odsprzedaży zgodnie z [regulaminem Wydawnictwa Złote Myśli](#).

© Copyright for Polish edition by [ZloteMysli.pl](#)

Data: 17.07.2007

Tytuł: Praktyczny pomocnik procesowy

Autor: Genowefa Grześkowiak

Wydanie II

ISBN: 978-83-7521-357-7

Projekt okładki: Marzena Osuchowicz

Korekta: Justyna Mroczkowska

Skład: Anna Popis-Witkowska

Internetowe Wydawnictwo Złote Myśli

Netina Sp. z o.o.

ul. Daszyńskiego 5

44-100 Gliwice

WWW: www.ZloteMysli.pl

EMAIL: kontakt@zlotemysli.pl

Wszelkie prawa zastrzeżone.

All rights reserved.

SPIS TREŚCI

SŁOWO WSTĘPNE	4
1. PROCES KARNY	8
1.1. Wezwanie do stawiennictwa w prokuraturze lub komisariacie policji.....	8
1.2. Przesłuchanie w charakterze świadka.....	11
1.3. Przedstawienie zarzutów.....	14
1.4. Przesłuchanie w charakterze podejrzanego.....	21
1.5. Odpowiedź na zarzuty.....	28
1.6. Przygotowanie do obrony.....	31
1.7. Przedstawienie aktu oskarżenia.....	35
1.8. Dobrowolne poddanie się karze.....	36
1.9. Wniosek o postępowanie uproszczone.....	37
1.10. Psychiczne nastawienie do procesu.....	38
1.11. Przygotowanie do procesu.....	42
1.12. Wywołanie sprawy.....	44
1.13. Odczytanie aktu oskarżenia.....	46
1.14. Składanie wyjaśnień przez oskarżonego.....	47
1.15. Przesłuchanie świadków.....	48
1.16. Utrudnienia procesowe.....	52
1.17. Zachowanie przed sądem.....	53
1.18. Ławnicy.....	55
1.19. Zamknięcie procesu.....	56
1.20. Manipulowanie dowodami.....	57
1.21. Ogłoszenie wyroku.....	60
1.22. Zażalenie.....	61
1.23. Odwołanie.....	63
1.24. Apelacja.....	69
1.25. Kasacja.....	70
1.26. Rzecznik Praw Obywatelskich.....	71
2. PROCES CYWILNY	73
2.1. Czy warto samemu wytoczyć proces?.....	73
2.2. Wnosisz o egzekucję komorniczą.....	75
2.3. Składasz pozew nakazowy.....	82
2.4. Postępowanie polubowne.....	84
2.5. Zwolnienie od kosztów sądowych.....	86
2.6. Wniosek o przyznanie adwokata z urzędu.....	87
2.7. Niedotrzymanie terminów.....	88
2.8. Zostałeś pozwany przed sąd.....	90
2.9. Odpowiedź na pozew i inne pisma procesowe.....	100
2.10. Przygotowanie do obrony.....	103
2.11. Skarga o wznowienie powództwa z powodu nieważności.....	108
2.12. Proces.....	109
2.13. Zeznania świadków.....	116
2.14. Dowody.....	121
2.15. Dokumenty.....	122
2.16. Opinia biegłych.....	124
2.17. Zamknięcie procesu.....	125
2.18. Nadanie wyrokowi klauzuli natychmiastowej wykonalności.....	128
2.19. Wyroki zaoczne.....	130
2.20. Apelacja.....	132
2.21. Kasacja.....	139
2.22. Skarga do Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w Strasburgu.....	140

Słowo wstępne

Pomocnik procesowy kieruję do osób, które zostały uwikłane w postępowania prokuratorskie i sądowe nie z powodu popełnionych czynów karalnych czy uzasadnionych roszczeń cywilnych, ale padły ofiarą „pomyłek” funkcjonariuszy publicznych: sędziów, adwokatów, komorników, notariuszy i prokuratorów. Poradnik kieruję również do tych osób, których mienie i inne posiadane dobra stanowią łup dla nieuczciwych osób, pozywających ich przed sąd. Zakładam, że bezpodstawnie wszczyna się przeciwko nim postępowania karne i cywilne oraz że prowadzi się je z naruszeniem prawa. Kieruję go również do osób, które czy to z braku środków finansowych, czy w wyniku podjęcia świadomej decyzji, postanowiły samodzielnie (w imieniu własnym) stawać przed sądem i obronę swoją w sprawie karnej lub cywilnej prowadzić.

Dzisiaj nikt już nie upiera się przy założeniu, że funkcjonariusze publiczni to faktycznie osoby szczególnego zaufania społecznego. Nikt nie twierdzi także, że są to osoby, które jakoby z urzędu należy obdarzać bezwzględnym zaufaniem i bez obaw powierzać im swoje sprawy, ufając, że zostaną poprowadzone zgodnie z zasadą etyki zawodowej. Powszechnie wiadomo, że nazbyt wielu funkcjonariuszy państwowych, w poczuciu całkowitej bezkarności, wykorzystuje przynależny do sprawowanego urzędu i stanowiska autorytet, środki

i możliwości, aby realizować swoje prywatne cele. Czytamy o tym w prasie, oglądamy relacje w licznych programach telewizyjnych. W naszej rzeczywistości prawnej zarówno sędziowie, adwokaci, jak i prokuratorzy nie ponoszą żadnych konsekwencji popełnianych błędów i uchybień. Mogą z pełną świadomością podejmować nietrafione decyzje, przegrywać sprawę za sprawą i nadal piastować stanowisko. To, że swoim nagannym działaniem doprowadzają niewinne osoby do uwięzienia, ruiny finansowej, psychicznej i zdrowotnej, uchodzi im całkowicie bezkarnie. Wyrządzone krzywdy nigdy nie zostają naprawione. Powody, dla których „ustawia się” postępowania karne czy cywilne przeciwko obywatelom, mogą być różne. Czasami oskarżony lub pozwany nie zdaje sobie sprawy, że jest przedmiotem celowego i przemyślanego działania. Spadające na niego gromy przypisuje przypadkowemu działaniu. Posądza osobę, która składa na jego szkodę fałszywe doniesienie do prokuratury lub występuje przeciwko niemu z bezzasadnym powództwem cywilnym do sądu.

Bardzo często jednak przyczyną bywa:

- Odwet miejscowych włodarzy, którym osoba taka skutecznie uniemożliwia realizowanie lukratywnego, acz nie do końca zgodnego z prawem interesu.
- Chęć przejęcia mienia ruchomego lub nieruchomego, którego jest właścicielem, użytkownikiem lub najemcą.
- Chęć doprowadzenia do upadłości firmy, którą kieruje, a następnie jej przejęcia przez podstawione osoby.

- Podważenie wiarygodności człowieka w sytuacji, kiedy ten informuje policję lub prokuraturę o wiadomym mu przestępstwie popełnionym przez osobę wpływową.
- Wyeliminowanie z życia publicznego osoby, która odmawia udziału w planowanych nadużyciach, lub jako świadek obciąża znaczące postacie w postępowaniu prokuratorskim, sądowym lub skarbowym.
- Odmowa wypłacenia łapówki lub haraczu decydom (znany przykład Romana Kluski).

Jeżeli wzięto Cię na celownik w obrębie wpływów właściwego dla siebie sądu i prokuratury, masz bardzo nikłe szanse na zaangażowanie adwokata z wyboru. Mając na względzie fakt, że właściwie zostałeś pozostawiony samemu sobie i zdany wyłącznie na własne siły, kieruję do Ciebie ten pomocnik procesowy. Mam nadzieję, że zawarte w nim porady i oparte na faktach przykłady nadużyć, manipulacji i wybiegów stosowanych w postępowaniach prokuratorskich i sądowych skutecznie ułatwią Ci własną obronę. Ujawnione w pomocniku procesowym niektóre wybiegi i praktyki stosowane przez funkcjonariuszy prawa, w trakcie prowadzonych postępowań prokuratorskich i sądowych, mogą uchronić Cię przed spolegliwością wobec tak zwanych funkcjonariuszy szczególnego zaufania społecznego. Wyostrzą Twój instynkt samozachowawczy i zmuszą do intensywnej, czynnej obrony. Pozwolą uwierzyć we własne siły i możliwości. Rozbudzą w tobie świadomość prawną. Być może w rezultacie uchronią przed skazaniem lub przynajmniej złagodzą jego skutki. Pomocnik procesowy nie jest typowym, profesjonalnym radnikiem prawnym. Nie znajdziesz w nim

suchych przepisów i paragrafów kodeksów prawa, bo te zamieszczono w naukowych publikacjach prawnych. Stanowi raczej formę samoobrony obywatelskiej przed bezdusznym, patologicznym nadużywaniem i łamaniem prawa przez funkcjonariuszy Organów Ścigania i Orzekania. W pomocniku procesowym nazwałam po imieniu i opisałam sposoby, jakich imają się niektórzy prokuratorzy i sędziowie w prowadzonych postępowaniach karnych i cywilnych, aby osiągnąć z góry założony cel. Poszkodowany takim działaniem obywatel w bezpośredniej konfrontacji z funkcjonariuszem publicznym: sędzią, prokuratorem, adwokatem, notariuszem czy komornikiem nie ma żadnych szans udowodnienia swoich racji. Skargi rozpoznają bowiem inni sędziowie i prokuratorzy, więc ich wynik jest z góry przesądzony. Spłeczństwo nabrało słusznego przekonania, że palestra prawnicza to wielkie towarzystwo wzajemnej adoracji, które nie zasługuje na zaufanie. Wielu opisanych w pomocniku procesowym zachowań doświadczyłam osobiście w trakcie inicjowanych i wszczynanych bezpodstawnie wobec mojej osoby postępowań karnych. Kilka przykładów dotyczy spraw osób, którym bezpośrednio pomagałam uwolnić się od nieprawdziwych zarzutów karnych i roszczeń cywilnych. Źródłem dwóch opisanych spraw jest moja była praca w Stowarzyszeniu Intervence International Polska w Warszawie.

Genowefa Grześkowiak